

Muzikantské volno

Bokomara

Časem jste vybledly, lásky mé na dálku,
posílám proto k vám jen prázdnou obálku,
je na ní adresa poslední hospody,
kam jsem se usadil s kytarou na schody,
budu si chvílku hrát, pouštět hlas po větru,
jenom tak nalahko v košili, bez svetru,
dneska tu nechci hrát velkého umělce,
beru si po letech poprvé volno,
snad mezi štamgasty přiberou vetřelce,
co pivní sklenici rád zvedne kolmo.